

پرده نقره‌ای

روس‌ها به تماشای «اقیانوس پشت پنجره» می‌نشینند



فیلم سینمایی «اقیانوس پشت پنجره» به کارگردانی بابک نبی‌زاده به بخش مسابقه هشتمین جشنواره فیلم کودک و نوجوان زیر و پلاس روسیه راه پیدا کرد. به گزارش روابط عمومی و امور بین‌الملل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، فیلم سینمایی «اقیانوس پشت پنجره» به کارگردانی بابک نبی‌زاده از تولیدات سال ۱۳۹۸ کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به بخش مسابقه هشتمین جشنواره فیلم کودک و نوجوان «زیر و پلاس» روسیه راه یافت. این اثر قرار است با ۹ فیلم دیگر از کشورهای روسیه، آلمان، اتریش، نروژ، سوئیس، هندو و جمهوری چک در بخش مسابقه فیلم‌های بلند سینمایی جشنواره کودک و نوجوان «زیر و پلاس» به رقابت بپردازد. «اقیانوس پشت پنجره» اولین فیلم بلند بابک نبی‌زاده است که دریافت جایزه بهترین فیلم کودک و نوجوان (سپنتا) از سیزدهمین جشنواره فیلم‌های ایرانی سان فرانسیسکو را در کارنامه خود دارد. جشنواره بین‌المللی فیلم کودک و نوجوان «زیر و پلاس» روسیه با هدف ترویج تماشای فیلم‌های کودک و نوجوان با کیفیت بالا که دیدگاه مثبت، خلاقانه و سازنده دارند و نیز اشاعه ارزش‌های تاریخی مشترک انسانی مانند دوستی، خانواده، خلاقیت، طبیعت‌فیلم‌های بخش مسابقه انتخاب می‌کند. امسال این جشنواره در ۴ بخش مسابقه بین‌المللی شامل ۱۰ فیلم بلند داستانی، ۲۰ فیلم کوتاه داستانی، ۲۶ فیلم کوتاه انیمیشن و ۱۴ فیلم کوتاه مستند آموزشی، برگزار خواهد شد و هر بخش به بهترین نامزد خود جایزه اهدا می‌کند. هشتمین جشنواره فیلم کودک و نوجوان «زیر و پلاس» از ۵ تا ۱۱ مهر ۱۴۰۰ برابر با ۲۷ سپتامبر تا ۳ اکتبر ۲۰۲۱ در شهر تیومن روسیه برگزار خواهد شد.

رقابت «ناجی» و «انبار» در جشنواره بین‌المللی «ما»



دو فیلم کوتاه «ناجی» و «انبار» در چهاردهمین جشنواره بین‌المللی «ما» در ترکیه رقابت می‌کنند. به گزارش هنرآنلاین، فیلم کوتاه «ناجی» ساخته حسین ترک‌جوش و به تهیه‌کنندگی سپهر جهانگیری و سارا دیاری پور و «انبار» به کارگردانی حسین ترک‌جوش و تهیه‌کنندگی سمیه کاری و حسین ترک‌جوش، به جشنواره بین‌المللی «ما» در کشور ترکیه راه یافت. امسال چهاردهمین جشنواره «ما» با محوریت «گفت‌وگویی بین فرهنگی و مهاجرت»، با تمرکز بر پنجمین هدف برنامه توسعه ملل متحد یعنی مسئله «برابری جنسیتی» پذیرای آثار داستانی و مستند از کشورهای گوناگون است. آثار پذیرفته شده در این رویداد سینمایی در بیش از ۲۰ شهر ترکیه و در فضای باز به نمایش در می‌آیند. فیلم کوتاه «انبار» که مدتی قبل در سینماهای هنر و تجربه اکران شد، تا به حال جوایز بهترین فیلم جشنواره توکیو، بهترین کارگردانی فستیوال BiMiff، برزیل، بهترین فیلم کوتاه جشنواره ایتالیا، جایزه ویژه جشنواره سلانویاتولو و... را از آن خود کرده و نامزد بهترین فیلم جشنواره دنیای کن و کیک کانادا شده است. ندا مقصودی، مهساقریشی، بیتا عالمی، مانده جعفری، سعیده جمشیدی و اودین روشن بازیگران فیلم کوتاه «ناجی» هستند. دیگر عوامل این فیلم کوتاه عبارتند از نویسنده: شیما اسماعیلی، مدیر فیلمبرداری: محمود عطشانی، مدیر تولید: سعید دلآوری، طراحی و ترکیب صدا: سید محمود موسوی‌نژاد، تدوین: سپهر جهانگیری، مدیر صدای برداری: اشکان پورتاجی، موسیقی: خشایار چهاربجاری، طراح صحنه و لباس: لادن باقری، چهره پرداز: مانده ضرابی، دستیار کارگردان و برنامه‌ریز: پریسا امینی، اصلاح رنگ و نور: محمد تیموری، منشی صحنه: امیرادلان ترک‌جوش، عکاس: محمد طالبی، روابط عمومی: فاطمه رستمی، مجری طرح: بیتا فیلم تهران. پخش دو فیلم «انبار» و «ناجی» برعهده کمپانی فوروارد فیلم (FORWARD FILM) به مراسم اختتامیه جشنواره بین‌المللی «ما» اکتبر ۲۰۲۱ در استانبول برگزار می‌شود.

پیام تسلیت رهبر انقلاب در پی درگذشت علامه محمدرضا حکیمی



رهبر انقلاب در پیامی درگذشت عالم و متفکر برجسته محمدرضا حکیمی را تسلیت گفتند. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر مقام معظم رهبری، متن پیام رهبر انقلاب اسلامی به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

با تأسّف و تأثر خیر درگذشت عالم و متفکر برجسته جناب آقای محمدرضا حکیمی قدس الله نفسه را دریافت کردم. ایشان دانشمندی جامع، و ادیبی چیره‌دست، و اندیشه‌ورزی نوآور، و اسلام‌شناسی عدالت‌خواه بودند. ایشان عمر را فارغ از آرایه‌ها و پیرایه‌های مادی، در خدمت معارف والای قرآن و سنت گذراندند و آثاری ارزشمند از خود به جا نهادند. بهره‌گیری از محضر پر فیض و نفس گرم استادان معرفت و معنویت در مشهد مقدس، ذخیره‌های از توکل و تبعّد و غنای نفس در دل و جان این شخصیت عزیز به جا نهادند که تا آخر عمر با برکتش وی را ستوار می‌داشت. این جانب فقدان اندوهبار این رفیق دیرین را به خاندان مکرّم حکیمی و بازماندگان بویژه برادر بزرگوار ایشان و نیز به همه دوستان و علاقمندان آن مرحوم تسلیت عرض می‌کنم و رحمت و مغفرت الهی را برای وی مسألت می‌نمایم.

سید علی خامنه‌ای  
شهریور ۱۴۰۰

باش (زندگی و سخنان امام علی (ع))  
نشر یافت، وی به مهر نوشته‌های پر شور در مجله نگین شماره صد و دوازده شهریور ماه ۱۳۵۳ تحت عنوان «آموزش مذهبی کودک و نگاهی به دو کتاب نفیس» نگاشت و مراب ادامه این راه به جدو جهد و تشویق کرد.

پس از آن گاهوی گاه سعادت‌دینار ش نصیب می‌شد. حکیمی در سخن‌دربیان و بنیان، آتش فشان می‌بود بر گدازه و پر شور، آتشی که از جان نجیبش بر می‌خواست. غم بی‌نویان رخسار از زرد می‌ساخت، و صدای بی‌پناهان جانش را می‌آزد. وی در پی آن بود که دین در خدمت انسان قرار گیرد و عدالت مبنای گسترش آن باشد و خود اسلام و تشیع منهای فقر را می‌خواست. در پی جامعه‌ای بود که نایربری نباشد، حق به حقدار رسد. اکنون که روایت خویش را از آشنایی و ارادتم سالیان درازم نسبت به استاد حکیمی را برای شما بازمی‌گویم، شهادت می‌دهم که در این سال‌ها، جز راستی و صدق و صفا، وی ندیدم و نشنیدم. دروغ و دغل، ریا و نفاق، در آستان وی راهی نداشت. فروتن بود و فرزندانه، هم به ادبیات کهن چیره بود که حضرت ادیب‌نیشابوری وی را متنبی زمانه خواند، سروده‌هایی محکم به زبان عربی می‌سرود، و به استقبال اشعار این سینما می‌رفت و هم در ادبیات روز و شعر معاصر چیره بود. امید شاعر نامی خراسان شعری به وی پیشکش کرد و وی را «سربدار امروز خراسان» نامید.

غیر که نشر یافت. آن گاه از بخت خوش، من به کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان رفتم و در آنجا مجموعه‌ای به همت و حمایت وی با نام مجموعه فرهنگ اسلامی نشر دادم. این مجموعه قبل از چاپ، به رویت آن بزرگمرد می‌رسید و وی با دقت نکاتی را یادآور می‌شد. هنگامی که نخستین جلد‌های این مجموعه با نام‌های «عبادتی چون تفکر نیست» (زندگی و سخنان پیامبر اسلام (ص)) و «فرزند زمان خویشتن



آموزش مذهبی کودک

ارج کتاب را گسترش داد. از این دیدارها، سالی گذشت، و من به تهران آمدم. دیدارها مکرر شد و وی در پی آن بود که مجموعه‌ای از نوشته‌های دوستداران علامه امینی را گرد آورده و به پاس کوشش‌های سترگ آن عالم نامی، کتابی نشر دهد.

روزی را به یاد می‌آورم که به مهر از من خواست که یادداشتی بنگارم. به دیده منت پذیرفتم و آن یادداشت با نام «کوه بود، عین کوه» در کتاب «حماسه

مجلسی در مدرسه نواب آراسته شد و حکیمی بنیان‌گذار آن بود. آنگاه نخستین کار مشترکی که از وی به یاد دارم کتاب نفیس «حساس‌ترین فراز تاریخ» به همت جمعی از دبیران و نویسندگان خراسانی بود. در باره امام علی (ع) و واقعه غدیر با دیدگاه استاد علی‌اکبر فیاض.

حکیمی همان‌گونه که بر مدرس علوم دینی می‌نشست؛ و از محضر نامداران دینی همچون زنده‌یاد ادیب‌نیشابوری، آیت‌الله میلانی و حاج‌شیخ‌مجتبی قزوینی بهره می‌جست در دانش‌های معنوی و عرفانی نیز استادی سید ابوالحسن حافظیان بود. مردی عارف، جهانی‌بنشسته در گوشه‌های

به همان‌گونه حضرت حکیمی با مجامع روشنفکری اسلامی نیز مرتبط بود. از اصحاب حضرت استاد محمد تقی شریعی بنیان‌گذار کانون نشر حقایق اسلامی. در آن سال‌ها حکیمی بانگارش کتاب «سرود جهش‌ها» خوش‌خوشید. بانثری پر شور و پر شوق سخن از اسلام و عدالت علوی می‌گفت. نثری یگانه که در آن مهر به بی‌پناهان و بی‌صدایان موج می‌زد، به زور و زور و ترزور، با قلم به نبرد پرداخت. در حقیقت سرود جهش‌ها نخستین کتاب وی بود که فضایی نو، در میان خوانندگان فارسی‌زبان آفرید.

خلاصه و ویژه‌ای از این کتاب به زبان فرانسه به خامه روانشاد دکتر علی شریعی بر این کتاب افزوده شد و نیز گزیده‌ای از آن به زبان انگلیسی اهمیت و

غلامرضا امامی گفت: حکیمی با نگارش کتاب «سرود جهش‌ها» خوش درخشید. بانثری پر شور و پر شوق سخن از اسلام و عدالت علوی می‌گفت. نثری یگانه که در آن مهر به بی‌پناهان و بی‌صدایان موج می‌زد، به زور و زور و ترزور، با قلم به نبرد پرداخت. در حقیقت سرود جهش‌ها نخستین کتاب وی بود که فضایی نو، در میان خوانندگان فارسی‌زبان آفرید.

به گزارش اینستاگرام و مترجم‌ها و دوستان و یاران کهن علامه محمدرضا حکیمی در گفت‌وگویی از یادها و خاطرات استاد حکیمی سخن گفت که مشروح سخنان او را در ذیل می‌خوانید:

به گذشته که بر می‌گردد به بیش از نیم قرن پیش، به سال ۱۳۴۱، رادمردی را می‌بینم که در مدرسه نواب مشهد، با شور و شوق از عدالت امام علی (ع) سخن می‌گوید. در آن دوران من دانش‌آموزی بودم، دانش‌آموز دبیرستان علوی، گاه که به کتابخانه فرهنگ می‌رفتم که کتابخانه بزرگی بود، و فرهیخته‌های چون جنابان شاکری و رحیمی مسئولین آن، مردی را می‌دیدم که انبوه کتاب‌ها را برای وی می‌آورد و یادداشت‌هایی از کتاب‌ها بر می‌داشت. کتاب‌ها را، کتابدار بر می‌گرداند و با دست می‌پر، انبوهی دیگر از کتاب‌ها را برایش قرار می‌داد.

پیوند ارادت و احترام من از همان سال‌ها آغاز گشت، نزدیک به نیم قرن. در آن سال علامه امینی نویسنده الغدیر به مشهد آمد و به همت حکیمی و یارانش

شهرام صارمی، نوازنده و آهنگساز:

علیزاده «شاهباز» موسیقی ایران است

همزمان با زادروز حسین علیزاده، یکم شهریور ماه، شهرام صارمی، نوازنده و آهنگساز، مطلبی را در باره او و آثارش به رشته تحریر در آورده است که در پی می‌آید:  
«بیش از چهار دهه است که با موسیقی حسین علیزاده همراهیم. آثاری که هر یک بیانگر نگاه والای اجتماعی و هنری او به جامعه و موسیقی است. نعماتی که هر یک برای ماندنی‌سازی او، خاطر، شادمانی، لذت، غم و... را در برداشته، با آن‌ها زیسته‌ایم و بخش عمده‌ای از خاطرات موسیقی ما را رقم زده است. آثاری که هر یک به نوبه خود تحول و شوقی را در دوستداران موسیقی هنری برانگیخته است.  
هیچگاه نتوانسته‌ام به طور کامل احساسم را نسبت به او بیان کنم. احساسی را که هر چه زمان پیش می‌رود و هر چه او را بیشتر می‌شناسم، عمیق‌تر می‌شود. احترام به او، احترام به حقانیت



کتاب‌های آموزشی همچنان از اولویت‌های کاری اوست. تاکنون مجموعه‌های آموزشی ارزشمندی از این هنرمند شاخص به صورت کتاب و آلبوم منتشر شده است که می‌توان به دوره مقدماتی آموزش سه‌تار، دوره متوسطه کتاب‌های آموزشی همچنان از اولویت‌های کاری اوست. تاکنون مجموعه‌های آموزشی ارزشمندی از این هنرمند شاخص به صورت کتاب و آلبوم منتشر شده است که می‌توان به دوره مقدماتی آموزش سه‌تار، دوره متوسطه

زادروزش خجسته و مبارک، از آن روزهایی است که شادمانی را دوباره به یادمان می‌آورد. اول شهر بور...  
آهنگساز، موسیقیدان، نوازنده و معاصر  
نوازنده و بدعت‌گذار معاصر  
هفتادمین سال تولد «حسین علیزاده» آهنگساز، موسیقیدان، نوازنده و مولف جریان‌ساز، خلاق و بدعت‌گذار معاصر خجسته و مبارک باد. علیزاده در پرونده کاری خود فعالیت‌های هنری ارزشمندی و بی‌ظنیری را در آهنگسازی و اجرا ثبت کرده است. اما نگاه ویژه او به مبحث آموزش، یکی از تأثیرگذارترین و مهمترین فعالیت‌های وی را که حدود پنج دهه با کوشش و ممارستی بی‌ظنیر از کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان آغاز شده است و همچنان ادامه دارد، رقم زده است. اهتمام به موضوع آموزش، برنامه‌ریزی آموزشی و انتشار

فرهنگ و هنر کشورمان احترام به موسیقی ایران، احترام به پامردی و ایستادگی در برابر همه‌های ضد فرهنگ و هنر، و احترام به شخصیت و فداکاری او در این ارتباط است. احترام به او، احترام به شخصیتی است که در قامت رفیق، تمام و کمال است. این نوشتار، نه درخور ارزش‌های والای فرهنگی و هنری او و نه درخور تحلیل علمی آثارش است. فقط یادآور این نکته است که دوستش دارم و همیشه دوستش خواهم داشت.  
در این روزهای تلخ، پر ماتم و ناپسند که هر روزمان با خبرهای جانسوز، دردناک و ناگوار از جای جای میهن آغاز و به پایسان می‌بریم، آنچه ره‌توشه‌ی ماست، امید است. درس بزرگی که از او فرا گرفته‌ایم.  
به کجاها بر دین امید ما را؟!... به هوایت همه جادو همه حال  
به امید یگنیشام شب و روز، پروبال

موسیقی